

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 154/22
19.5.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, мр Сретка Јанковића и Марка Јоцића, чланова већа, са вишим саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Попадића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.641/19 од 15.10.2021. године, након седнице већа одржане у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Попадића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, **дана 19. маја 2022. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Попадића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.641/19 од 15.10.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.641/19 од 15.10.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и девет месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 31.10.2019. године до 17.03.2020. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана у периоду од 17.03.2020. године до 17.06.2021. године. Према окривљеном АА на основу одредбе члана 246а став 3 у вези са чланом 87 Кривичног законика, изречена је мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела и то укупно 472,49 грама опојне дроге марихуане. Окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и паушала, о којима ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи и окривљеног АА огласи кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и казни по закону или уколико сматра да се у радњама окривљеног нису стекла законска обележја наведеног кривичног дела, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном АА због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика изрећи казну затвора у дужем трајању и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Попадић, због одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду делимично преиначи и окривљеног осуди на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци и да га ослободи плаћања трошкова кривичног поступка. Тражио је да заједно са окривљеним буде обавештен о седници другостепеног већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.174/22 од 21.02.2022. године, предложио да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду усвоји, побијана пресуда преиначи и окривљени АА огласи кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и осуди на казну по закону или уколико суд сматра да се у радњама окривљеног нису стекла законска обележја наведеног кривичног дела, да пресуду преиначи тако што ће окривљеном за извршено кривично дело из члана 246а став 1 Кривичног законика изрећи казну затвора у дужем трајању, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Попадића одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Попадића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у напред цитираном поднеску, те наводе присутног браниоца, нашао:

-жалбе су неосноване.

Приликом разматрања жалбених навода јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, Апелациони суд налази да првостепена пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, у којима су одређено и потпуно изнете чињенице које су утврђене у поступку, а из којих јасно произлази који докази потврђују или не потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају чињенични и правни закључци првостепеног суда. Самим тим, супротно наводима жалбе, првостепена пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати њена правилност и законитост.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду првостепена пресуда се побија и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, тако што се у суштини даје сопствена оцена изведених доказа која је другачија од оне коју је дао првостепени суд у побијаној пресуди, а све у прилог тези да је првостепени суд окривљеног АА погрешно огласио кривим за извршење кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, уместо за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика које му је у овом поступку стављено на терет оптужним актом.

Према жалбеним наводима јавног тужиоца, првостепени суд је погрешно ценио доказе који се односе на конзумацију опојне дроге марихуане од стране окривљеног, посебно темпо, количину и разлог конзумирања, указивањем да постоји велика контрадикторност у наводима окривљеног у погледу темпа конзумирања и навода да му је вагица служила како би мерио количину опојне дроге коју користи на месечном нивоу и тако себе контролисао, јер су исти демантовани количинама које су пронађене у кесама које су према његовим наводима, служиле за складиштење количине која је одмерена за месечну, односно дневну конзумацију. У жалби се указује да према налазу и мишљењу вештака дневна конзумација од 10 цоинта од пола грама, прво, не би била могућа, јер представља велику количину, а друго, сигурно би довела до зависности, односно апстиненцијалне кризе, до чега код окривљеног није дошло. Такође, наводи окривљеног АА да опојну дрогу користи због ублажавања бола, нису потврђени, јер поред медицинске документације од 2016. године, која датира три године пре критичног догађаја, нема ниједног другог доказа из кога би се са сигурношћу могло утврдити да окривљени трпи болове услед повреде шаке, те да су они таквог интензитета да се на други начин не могу решити. Првостепени суд је погрешно утврдио да количина 472,49 грама марихуане представља малу количину за сопствену употребу, јер је објективно немогуће да је то мала количина.

Супротно изнетим жалбеним наводима, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа у потпуности и правилно утврдио чињенично стање, правилно ценећи одбрану окривљеног АА, исказе сведока ББ, ВВ, ГГ, налаз и мишљење судског вештака др Ратка Ковачевића, као и допунски налаз и мишљење од 28.06.2020. године, као и чињеницу да није пронађена

амбалажа за паковање предметне опојне дроге, да није доказано да новац који је критичном приликом пронађен потиче од извршења кривичног дела – продаје опојне дроге, као и да окривљени није затечен у продаји, нити је пронађен било ко од купаца који је од њега евентуално купио дрогу. Самим тим је извео правилан закључак да у конкретном случају нема доказа да је пронађена опојна дрога била намењена продаји, већ да изведени докази упућују на закључак да је окривљени АА предметну опојну дрогу држао за своју личну употребу.

По налажењу овог суда, чињенице на које јавни тужилац указује у жалби, да количина пронађене опојне дроге не може представљати малу количину и мишљење вештака да нема индикација за предлагање мере безбедности обавезног лечења наркомана, нису довољне за другачије закључивање, јер у складу са одредбама члана 16 став 4 ЗКП суд може пресуду засновати само на чињеницама у чију извесност је уверен, док ће се сумња у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела које се ставља на терет оптужним актом, решити у корист окривљеног.

Наиме, оптужба да је окривљени АА неовлашћено држао опојну дрогу марихуану у сврху продаје није потврђена ниједним доказом, већ се заснива на претпоставци, те с обзиром да није пронађена амбалажа за паковање опојне дроге, да није било купаца, нити телефонске комуникације које би указивала на продају опојне дроге (од окривљеног АА је одузет мобилни телефон, према потврди о привремено одузетим предметима од 31.10.2019. године, међутим, вештачење није ни наложено), првостепени суд је правилно у одсуству доказа на основу којих би се на несумњив начин утврдило да је умишљај окривљеног АА био усмерен на држање предметне дроге ради продаје, не дирајући у објективни идентитет оптужбе, доказане кривичноправне радње окривљеног правно квалификовао као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, при чему је из чињеничног описа изоставио радње за које није било основа у изведеним доказима, док су супротни жалбени наводи јавног тужиоца оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни која се такође оспорава жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Попадића, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности које су од утицаја на избор врсте и висине кривичне санкције, те је као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио да је признао извршење кривичног дела из члана 246а став 1 Кривичног законика, да се коректно држао пред судом, протек времена од извршења кривичног дела као и да је након извршења кривичног дела, а до окончања првостепеног поступка завршио факултет, док је раније осуде, имајући у виду врсту кривичних дела за која је окривљени осуђиван, као и протек времена од тих осуда, ценио као његов ранији живот, те се правилно определио за казну затвора у трајању од једне године и девет месеци, у коју му се на основу одредбе члана 63 Кривичног законика урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако одмереном казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Имајући у виду да је одмерена казна довољна и нужна да се утиче на окривљеног АА да убудуће не чини кривична дела, жалбени наводи јавног тужиоца да је првостепени суд приликом доношења одлуке о кривичној санкцији дао превелики значај олакшавајућим околностима, а да с друге стране, није довољно ценио држао 472,49 грама опојне дроге марихуане, оцењени неоснованим.

С обзиром на изнето, неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Попадића да првостепени суд није правилно одмерио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде мања и да је нејасно зашто окривљеног није осудио на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, с обзиром да је у притвору и на мери забране напуштања стана издржао једну годину, седам месеци и 17 дана. Наиме, суд одмерава казну оценом околности које утврђује у складу са одредбама члана 54 Кривичног законика, а ради постизања циљева индивидуалне и генералне превенције, а не с обзиром на време проведено на мерама за обезбеђење присуства окривљеног и несметано вођење кривичног поступка, те напред изнети жалбени наводи ни у ком случају не могу довести до блажег кажњавања.

У погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Попадић указује да је окривљени незапослен, да је након извршења кривичног дела, а до окончања поступка завршио факултет, те га је суд морао ослободити дужности да надокнади у целини трошкове кривичног поступка, јер би њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање.

Међутим, по налажењу овог суда, првостепени суд је правилно одлучио када је обавезао окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261 ЗКП на основу одредбе члана 264 ЗКП, с обзиром да се ради о факултетски образованом и радно способном лицу, што потврђује и чињеница да је исти актуелно запослен на одређено време за период од 13.05.2022. године до 30.06.2022. године, што произлази из достављеног уговора о раду, те стога и документација такође приложена на седници већа да је ванбрачна супруга ДД у другом стању, није од утицаја на другачију одлуку у погледу трошкова кривичног поступка.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић